

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 10. Venit autem dies azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

quod aptum orationi, & commodum latrocinij perpetrando omnes no-
uerunt iuxta illud, vt ingulgent homines surgunt de nocte latrones. Oratio
ni verò, etsi omne tempus cõgruat, matutinum & vespertinum, nocturnum
atque diurnum, tamen quia quantalibet virtute mens pollear, quantalibet
grauitate vigeat, carnales sensus puerile quiddam exterius semper aucu-
pantur, hominemque distrahunt: non dubium ergo quin nocturnum tem-
pus in quo silent omnia, ipsam rerum omnium silentium & quies quæ ani-
mum à negotiis auocatum, ad colloquendum cum Deo inuitat, aptissi-
mum ad eam sit quo & cœlum, de die quasi clausum, innumeris interposi-
tum stellis, nocte aspectabilibus quodammodo aperitur. Et hoc tempus
eruditissimus ad orandum psaltes sese elegisse testatur, dicens: *Memor fui noc-
tẽ nominis tui, Domine*, & Christus Dominus non semel: *per noctem in oratione*
apud Lucam. Eundem vsum postea Sancti viri vsque ad eò sunt imitati, vt
vetustiores ipsos Christianos partem nocturnæ quietis orationi consecra-
re solitos legamus apud gentiles & Plinium in epistola ad Traianum. Sed
quod Sancti orationi deputarunt, hoc ipsum impij suis nequitij deputan-
dum censuerunt, inter quos eminentissimus omnium Judas latronum Dux
hoc studium vel inchoauit, vel nobilitauit, quem sequuntur, qui sunt ex
parte ipsius.

O Pastor mansuetissime! & Pater dulcissime! quid in corde tuo perse-
quisti, cum hunc lupum intrantem & exeuntem vidisti ad oues tuas, ou-
is erat, sed pelle contacta solum, & intrabat & exhibat inter tuos, non vil-
lorum aliquam abstraheret, sed vt re ipsum pastorem etiam suum raperet,
ac traderet ad mortem, ille dissimulauit ne lupus agnosceretur, tu etsi eum
bene noueras dissimulabas tamen: ille cogitauit de tempore & loco, vbi de-
re in mortem traderet: tu autem idem tempus & locum cogitabas ad oran-
dum Patrem & inchoandam redemptionem Humanam. ô immensa cha-
ritas! ô infinita mansuetudo! fac me quæso mitem sicut ouem, vt amoris tui
intuitu iniurias patiâr à lycanthropo aliquo forte mihi inferendas.

§. 10. *Veni autem dies azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha, y. 7.*

De hoc die, quantum ad litteram attinet, dixi initio huius commenta-
rij §. 1. cum de Festo Azymorum disserui, nunc igitur solum Tropologicum
sensum persequar. qui sanè est fecundus, & ab Apostolo quoque digito
monstratur. Possumus igitur Azymorum diem, qui tunc aduenisse dicitur,
intelligere Diem illum à sæculis expectatum, nempe Redemptionis Humana-
e. Is enim verè erat dies Azymorum, dies sinceritatis & veritatis, qualis non
fuit à sæculo nec ultra erit. In quo sinceritas & veritas omnis manifesta est.

D. 10.

Deficit hic sermo explicando, & bonum est nobis quod iste deficiat in magnitudine mysterii. Meditati sunt sancti de hac die Azymorum à mille sexcentis annis, & scripserunt Doctores, & locuti sunt concionatores seu Prophetae & nondum exhaurerunt fundum sinceritatis & veritatis, quæ in eo est manifestata; & meditantur & scribebunt & loquentur porro in sæculorum sæcula & non exhaurient.

O Sponse animarum, Deus meus, da oro gratiam vt in meditatione Passionis tuæ deuotionem habeam, eam cum admiratione expendam, vt tuam charitatem & sinceritatem & veritatem attendens, tuis vestigijs insistam, diligendo sincere, idest ex toto corde omnes homines, tam paruos, quam magnos, tam inimicos, quam amicos, imo sic diligam vt ne inimicitiam quidem sentiam: sed adnitatur, vt summa hostilitas summæ amicitiaë occasione præbeat ad omnes homines lucrificandos in eo qui me supra modum dilexit: Insuper ex passione tua discam veritatem idest mundi vilitatem, & quæcunque mundus admiratur & magnificat tecum reijciam: da vt ex meditatione Passionis Dominicæ omnes has & alias virtutes addiscam, vt hitce in dies occupatus prudentior efficiar ad maiorem semper vitæ perfectionem consequendam, quo tanquam Sponsa tandem cum Spõso meo conueniam in illo magno die Azymorum, nempe æternitate in qua nihil coinquinatum, sed omnia sincera sunt & vera.

S. II. Et misit Petrum & Ioannem dicens: euntes parate nobis Pascha, ut manducemus. v. 8.

Die Iouis, scilicet feria quinta, erat Christus adhuc in Bethania cum discipulis suis & matre, tunc quasi hora prandij dixerunt ad eum Discipuli: Quo vis eamus, & paremus tibi, vt manduces Pascha: vt Marcus ait siue vt Matthæus, vbi vis paremus tibi comedere pascha? humana & bona providentia vsi sunt isti discipuli, nempe Domino sollicito agente pro ipsis etiam ipsi vicissim solliciti sunt pro illo. Nec differunt in vltimam quasi horam suum studiũ, sed præueniunt, pridie se offerunt ad prandium, quod altero die & sequentibus paschalibus diebus purabant more præteritorum annorum vsurpandum.

O Deus virtutum author & gratiarum, video quam sit pulchra virtus, si subditi sint solliciti de suis superioribus & prælatis, filii de parentibus, & famuli famulaeque de Dominis suis & Domicellis. Video quam turpe sit subditos velle, vt Prælati & Domini de se semper sint solliciti, & ipsi quasi in lectulo quiescant & ministrentur. Amo virtutem, detestor vitium, sed quia sine tuo numine nihil est in homine, da obsecro gratiam, vt ego & om-